

Daar zit muziek in

De muzikanten van Stichting Memorabele Momenten verrijken het dagelijks leven van kinderen met hun muziek. Met hun instrumenten trekken ze langs kinderdagverblijven, peuterspeelzalen en basisscholen en brengen kinderen in contact met muziek uit alle delen van de wereld. Kinderen ervaren de muziek vaak heel intens, zo ook in kindercentrum Amiketoj in Amsterdam Zuidoost. **MARIANNE VELSINK**

Als Sebastian Burneci lucht in z'n trompet blaast en er voor het eerst geluid uit het muziekinstrument komt, kijken de peuters elkaar, maar vooral de pedagogisch medewerkers aan. 'Is dit oké?' vragen ze met hun ogen. Na die ene toon van Sebastian volgt er nog één en nog één. De pm'ers lachen en knikken naar de kinderen. Peuter Adisa besluit te grinniken en al snel grinnikt de hele kring peuters met haar mee. Het is goed. Die grote meneer met z'n glimmende trompet is eigenlijk niet zo eng en al snel klappen de handjes, stappen de voetjes en wiebelen de eerste peuterbillen op hun krukjes. Stadsdeel Amsterdam Zuidoost maakt het mogelijk dat kinderen van 45 kinderdagverblijfgroepen, 41 peuterspeelzaalgroepen en 83 basisschoolgroepen opgroeien met muziek van Stichting Memorabele Momenten (MEMO). MEMO bereikt 35 procent van alle Amsterdamse kinderen tussen de nul en vier jaar. De muziek kun je niet echt in het genre 'Alle eendjes zwemmen in het water' plaatsen, zonder daar overigens neerbuigend over te doen. MEMO valt juist op, omdat ze kiest voor volwassen muziek, gespeeld door echte muzikanten die vanuit allerlei landen naar Nederland zijn gekomen. Muziek die de kinderen en misschien ook jij en je collega's niet vaak hebben gehoord. MEMO haalt de wereld en het theater letterlijk naar binnen. 'Peuters vinden het fantastisch, ze genieten alleen,

maar ook samen', vertelt Aukje van Bezeij van MEMO. 'Baby's, waar we ook voor spelen, krijgen grote ogen en ervaren de muziek heel intens.' Eén meisje in de kring geniet zo van de muziek van Sebastian dat ze haar ogen even dichtdoet. Andere kinderen dansen en springen om hun emoties te uiten. Aukje: 'Naarmate MEMO vaker komt, leren de kinderen hun aanvallijke angst te overwinnen. Ze openen zich en geven, mits ze hiervoor de ruimte krijgen, uiting aan emoties. In hun reacties leren de kinderen van elkaar, ze imiteren, betrekken en stimuleren elkaar. Zo stimuleert muziek kinderen op vele fronten.'

Armando en Halim

'Mits ze hiervoor de ruimte krijgen' is een belangrijke voorwaarde om het optreden van de muzikant tot een succes te maken. De enige die dat in de hand heeft, ben jij als pedagogisch medewerker. Kinderen kunnen pas van de muziek genieten als ze zich veilig

voelen. Ieder kind reageert anders op de muzikant en het instrument. Halim zit vandaag tijdens het optreden van Simona Strungaru voor het eerst in de groep. Een echte overwinning, want eerst wilde hij niets van de muzikant weten. Als Simona de kinderen uitnodigt om op de toetsen op haar keyboard te spelen, staat Armando meteen vooraan. Met z'n handjes plat slaat hij een toets of twaalf tegelijk aan, niet om aan te horen! Maar Armando straalt. Ook de andere kinderen mogen om de beurt met z'n tweeën tegelijk aan het keyboard aanschuiven. Halim schudt zachtjes zijn hoofd als Simona hem vragend aankijkt. Hij is er wel, maar doet net of hij niet bestaat. Die ruimte krijgt hij ook van de muzikant en de pedagogisch medewerkers van Amiketoj. Aukje: 'De aanwezigheid en goedkeuring van pedagogisch medewerkers zijn van groot belang voor de kinderen. Baby's kunnen de geluiden van een instrument in het begin niet plaatsen en beginnen dan soms te huilen. Maar

De kinderen vonden de hoorn van deze muzikant een fascinerend instrument!

ik zie, dat het zodra ze de schoot van de pedagogisch medewerker voelen, weer goed is. Peuters hebben vaak genoeg aan de aanwezigheid van de pm'er en het oogcontact met haar. Sommige kinderen moet je verleiden en aanmoedigen. We vinden het ook fijn als pm'ers zelf meedansen, klappen en zingen. Kinderen durven dan makkelijker uiting te geven aan hun gevoelens.'

Welterusten

De sessies van Memorabele Momenten duren tussen de vijftien en twintig minuten per keer. Vooral nog worden ze alleen aangeboden in Amsterdam, Utrecht en Den Haag. Van tevoren worden suggesties gegeven over de 'setting'. Bij voorkeur zitten de kinderen met hun rug naar het licht in een halve cirkel om de muzikant heen. Op de grond hebben de kinderen meer bewegingsvrijheid. Pedagogisch medewerkers worden uitgenodigd om de kinderen heen te gaan zitten. Muzikanten komen met alle denkbare instrumenten aanzetten, van piccolo tot contrabas, en met muziekstijlen van klassiek middeleeuws tot moderne rock, en alles ertussenin. Met een saxofoon, didgeridoo, cuica, cello, piano, banjo, blaasinstrumenten. En ooit begon MEMO met de mbira (Afrikaanse duimpiano). Om het effect van het optreden niet alleen te beperken tot de twintig minuten die de muzikant er is, doet iedere muzikant suggesties voor vervolgactiviteiten.

Zodra de muziek van Simona ritmischer wordt, beginnen de eerste kinderen enthousiast te dansen. Twee peuters dansen samen alsof ze al jaren een danskoppeltje vormen. Ayame draait pirouettes. De muziek bij muzikant Sebastian heeft een ander effect. Onder zijn vrolijke trompetgeschal vallen de ogen van de jongste van de groep, Maxime, langzaam dicht. «

Aanrader: Bekijk een aantal MEMO-optredens in het filmpje op www.memorabelemomenten.nl.

Foto's: Aukje van Bezij